

# Sygeforsikringen

**Rådsmødet den 25. november 1998**

J.nr. 2:800-16/ld

## 1. Resumé

Dansk Tandplejerforening har klaget til Konkurrencerådet over Sygeforsikringen "danmark"s retningslinjer for tilskud til tandplejebehandling.

I følge "danmark"s retningslinjer gives der kun tilskud til tandplejebehandling, der foretages hos en tandlæge. Det er uden betydning for tilskuddet, om tandplejebehandlingen udføres af en uddannet tandlæge eller af en tandplejer ansat hos en tandlæge.

Retningslinjerne indebærer således, at der ikke gives tilskud til en tandplejebehandling udført hos en privatpraktiserende, autoriseret tandplejer.

Ved lov nr. 468 af 12. juni 1996 om tandplejere er der indført en autorisationsordning, som giver tandplejere adgang til at udøve selvstændig virksomhed. Formålet med loven er dels at øge forbrugerens sikkerhed og den generelle service indenfor tandplejen, dels at åbne mulighed for at autoriserede tandplejere kan udøve selvstændig erhvervsvirksomhed.

"danmark" har som eneste udbyder en dominerende stilling på markedet for ydelse af tilskud til tandpleje. "danmark"s retningslinjer på dette område har den virkning, at der for samme ydelser, tandpleje, sker en forskelsbehandling mellem to erhvervsgrupper, selvstændige tandlægevirksomheder og selvstændigt praktiserende tandplejere. Forskelsbehandlingen synes ikke at være i overensstemmelse med den konkurrenceretlige praksis, hvorefter en dominerende virksomheds forretningsbetingelser skal være saglige, objektive og konsekvent gennemførte. Forskelsbehandlingen medfører, at tandlægevirksomheder får en konkurrencemæssig fordel i forhold til de privatpraktiserende tandplejere, idet tandlægens patienter som de eneste får tilskud til behandlingerne. Konkurrenceparameteret i forholdet mellem tandlægevirksomheder og tandplejevirksomheder bliver herved tilskuddet og ikke pris og kvalitet på den ydelse, der leveres.

Herved får statsautoriserede tandplejere vanskeligere ved at etablere sig med egne klinikker, der kan foretage tandplejebehandling i konkurrence med tandplejebehandling udført i en tandlægepraksis.

"danmark"s retningslinjer medfører derfor, at der vanskeligt kan opstå en konkurrence på tandplejerydelser hverken mellem selvstændigt praktiserende tandplejere eller mellem sådanne tandplejerpraksis og tandlæger.

Herved hæmmes en effektivitetsbestemt erhvervs- og strukturudvikling inden for ydelsesområdet tandplejebehandling. "danmark"s retningslinjer bevirker herved en begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne.

"danmark"s retningslinjer for tilskud til tandplejebehandling findes derfor at være en overtrædelse af forbuddet mod misbrug af dominerende stilling i konkurrenceloven § 11, stk. 1, jf. stk. 2 nr. 2 og 3.

## **2. Afgørelse**

Sygeforsikringen "danmark" har misbrugt sin dominerende stilling i strid med forbudet i konkurrenceloven § 11, stk. 1, jf. stk. 2 nr. 2 og 3.

Sygeforsikringen "danmark" skal bringe den konstaterede overtrædelse til ophør, jf. konkurrenceloven § 11, stk. 3 og konkurrenceloven § 16, stk. 1, nr. 1.

Dette indebærer, at Sygeforsikringen "danmark" skal ændre deres retningslinjer for ydelse af tilskud til tandpleje, således at et eventuelt tilskud til tandplejebehandling ikke må betinges af, om tandplejebehandlingen er udført hos en tandlæge eller af en privatpraktiserende tandplejer.

Der er herved lagt vægt på, a

- "danmark" som eneste udbyder har en dominerende stilling på markedet for ydelse af tilskud til tandplejebehandling.
- en dominerende virksomheds forretningsbetingelser efter konkurrenceretlig praksis skal være saglige, objektive og konsekvent gennemførte.
- "danmark"s retningslinjer medfører, at der vanskeligt kan opstå en konkurrence mellem tandlægevirksomheder og tandplejevirksomheder på tandplejeydelser, hvorved en effektivitetsbestemt erhvervs- og strukturudvikling hæmmes indenfor ydelsesområdet tandplejebehandling.

## **3. Sagsfremstilling**

### **3.1. Sagen anledning**

Konkurrencerådet har ved breve den 19. august 1996 og den 17. juni 1997 modtaget klager over Sygeforsikringen "danmark"s retningslinjer for tilskud til behandling udført af tandplejere. Klagerne er Svend Givskov (patient) og Dansk Tandplejerforening.

I følge "danmark"s retningslinjer gives der kun tilskud til tandplejebehandling, der foretages hos en tandlæge. Det er uden betydning for tilskuddet, om tandplejebehandlingen udføres af en uddannet tandlæge eller af en tandplejer ansat hos en tandlæge.

Retningslinjerne indebærer således, at der ikke gives tilskud til en tandplejebehandling udført hos en privatpraktiserende, autoriseret tandplejer.

### **3.2. Sagens parter**

Sygeforsikringen "danmark" er et gensidigt forsikringsselskab ejet af dets 1,5 mio. medlemmer med en egenkapital på over 1 mia. kr. "danmark" er organiseret som en forening, der har til formål at yde tilskud (erstatning) til medlemmernes behandlingsudgifter.

Konkurrenceloven finder anvendelse på "danmark"s retningslinjer for ydelse af tilskud (erstatning) til medicin, behandlinger mv., jf. konkurrenceloven § 2, stk. 1, hvorefter loven omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed.

"danmark"s andel af markedet er 100 \%. Omsætningen var i 1997 på godt 1,8 mia. kr. for "danmark"-koncernen 1.

"danmark"s advokat har ved breve af 10. og 13. november 1998 gjort rede for "danmark"s synspunkter i sagen.

Klagere er Svend Givskov, der er patient, og Dansk Tandplejerforening, der er tandplejerens fagforening. Såvel ansatte som selvstændige tandplejere er medlemmer af Dansk Tandplejerforening.

Konkurrencestyrelsen har afholdt møde med Dansk Tandplejerforening ved advokat Mads Kofod, som efterfølgende fremsendte et brev til besvarelse af de på mødet rejste spørgsmål.

Der er i dag ca. 1.100 tandplejere, hvoraf en god del af disse arbejder i udlandet. Pr. 1. juli 1998 skal alle tandplejere være autoriserede. Man må ikke udføre tandplejearbejde uden en autorisation. Der er p.t. 3 selvstændige tandplejerklinikker i Danmark, og der er 3 under oprettelse.

Konkurrencerådet har tidligere behandlet lignende sager efter konkurrenceloven. Disse sager vedrørte den offentlige sygesikrings regler om tilskud til tandpleje samt "danmark"s ydelse af tilskud til fodbehandlinger, se hertil nedenfor punkt 3.4.3. og 3.4.4.

### **3.3. Det relevante marked**

Det relevante produktmarked i sagen er ydelse af tilskud (erstatning) til tandpleje.

Lov om tandpleje, lovbekendtgørelse nr. 441 af 26. maj 1994, omhandler formålet med tandpleje, men siger ikke noget om selve indholdet af tandplejen. Det fremgår af loven, at tandplejens formål er, at befolkningen ved en god hjemmetandpleje og et sammenhængende tilbud om forebyggelse og behandling kan udvikle hensigtsmæssige tandplejevaner samt sunde tænder, mund og kæber og bevare disse i funktionsdygtig stand gennem hele livet. Yderligere omhandler loven kommunernes pligter i henhold hertil.

Tandplejernes virksomhedsområde er defineret i lov nr. 498 af 12. juni 1996 og Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 9 af 28. januar 1997. Heraf fremgår, at tandpleje består af patientundersøgelser, fjernelse af hårde tandbelægninger og rodafglatning, pudsning og polering af tandrestaurationer, herunder fjernelse af fyldningsoverskud samt anlæggelse af infiltrationsanalgesi (lokalbedøvelse). Endvidere omfattes instrumental fjernelse af bløde tandbelægninger samt afpudsning af tænderne og indsætning og aftagning af tandreguleringsapparat.

Tandpleje er også en del af den virksomhed, der udøves af tandlæger, jf. lov om tandlæger § 10, stk. 1: "Tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse af instrumentel og medikamentel art, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber."

Det geografiske marked er Danmark.

Efter "danmark"s retningslinjer kan medlemmer af "danmark" alene få tilskud til tandpleje ydet hos en praktiserende tandlæge.

### **3.4. Sagens Genstand**

#### **3.4.1. Tandplejerne**

Ved lov nr. 498 af 12. juni 1996, lov om tandplejere, blev der indført en autorisationsordning, som giver tandplejere adgang til at udøve selvstændig virksomhed. Loven trådte i kraft den 1. juli 1996.

Formålet med loven er, jf. bemærkningerne, gennem en lovmæssig fastsat autorisationsordning for tandplejere at øge forbrugernes sikkerhed og den generelle service inden for tandplejen samtidig med, at der åbnes mulighed for, at tandplejere kan udøve selvstændig virksomhed. Sigtet med loven var etablering af en ny erhvervsgruppe, idet tandplejererhvervet ændrer karakter fra at være hjælpekraft for tandlæger til et erhverv med et selvstændigt ansvar inden for en række veldefinerede områder af tandlægelig virksomhed.

Dette gennemførtes ved, at kun den, der fra Sundhedsstyrelsen har modtaget autorisation, må betegne sig som tandplejer, samtidig med at virksomhed som tandplejer kun må udføres af personer, der har opnået autorisation. Man har ret til autorisation, når man har gennemgået den af undervisningsministeren godkendte uddannelse for tandplejere. Uddannelsen er ens for såvel selvstændige som ansatte tandplejere <sup>2</sup>.

#### **3.4.2. "danmark"s tilskud til tandpleje**

"danmark" yder alene tilskud til tandpleje, når arbejdet er udført af en tandlæge eller af en tandplejer, der er ansat hos en tandlæge, men ikke når det er udført af en privatpraktiserende tandplejer.

For at "danmark" kan yde tilskud til behandlinger, skal der være tilslutning hertil i medlemskredsen. Forslag fra medlemmer behandles på medlemsmøderne landet over med henblik på viderebehandling i det lokale repræsentantskab, hvorefter lokalbestyrelsen indstiller forslaget til "danmark"s bestyrelse.

#### **3.4.3. Den offentlige sygesikring**

Den offentlige sygesikring yder alene tilskud til behandlinger foretaget af en tandlæge eller en tandplejer ansat hos en tandlæge, således at tandplejerens arbejde udføres som medhjælp i tandlægens klinik på tandlægens ansvar. Der ydes ikke tilskud til behandlinger foretaget hos en privatpraktiserende tandplejer.

Konkurrencerådet har den 18. december 1996 rettet en § 15-henvendelse efter den gamle konkurrencelov herom til Sundhedsministeren og anbefalet, at reglerne om sygesikringstilskud ændres, så også privatpraktiserende tandplejeres patienter kan få tilskud til behandlingerne, hvorved der skabes lige konkurrencevilkår på tandplejeområdet.

Baggrunden herfor var, at Konkurrencerådet fandt, at Sundhedsministeriet, ved at udelukke tandplejere fra det offentlige sygesikringssystem, udsætter denne erhvervsgruppe for urimelige og ulige etablerings- og erhvervsvilkår, der ikke kan anses for hverken sagligt eller rimeligt begrundet i andre særlige hensyn.

Det er en væsentlig forudsætning for at fremme konkurrencen og effektiviteten, at forskellige aktører på det samme marked kan udøve deres erhverv på lige vilkår, og at der ikke fra det offentlige reguleres på en måde, som giver enkelte erhvervsgrupper en konkurrencemæssig fordel på bekostning af andre.

Ved at gøre tilskud til identiske tandplejeydelser afhængigt af, hvem der udfører behandlingen, herunder om behandlingen udføres af en selvstændigt praktiserende eller en ansat tandplejer, udsatte man efter Konkurrencerådets opfattelse tandplejerne for en klar konkurrencemæssig diskriminering.

Sammenfattende var det Konkurrencerådets klare opfattelse, at udelukkelsen af tandplejere fra det offentlige sygesikringssystem medfører urimelige og ulige erhvervsvilkår for denne behandlergruppe, og at udelukkelsen ikke kan anses for sagligt og rimeligt begrundet.

Sundhedsministeriet meddelte i denne forbindelse, at det aldrig havde været hensigten med loven, at selvstændige tandplejere skulle have tilskud fra den offentlige sygesikring. Tværtimod skulle det være en forudsætning for loven, at der ikke skulle ændres ved mulighederne for at yde tilskud til behandlinger udført af tandplejere. Sundhedsministeriet har endvidere henvist til, at spørgsmålet har været rejst i forbindelse med folketingsbehandlingen af forslaget til lov om tandplejere, og konstaterer på denne baggrund, at forskelsbehandlingen mellem tandlæger og tandplejere beror på en politisk beslutning truffet af folketinget<sup>3</sup>. Sundhedsministeriet meddelte endelig, at de ikke agter at foretage sig videre i sagen.

#### **3.4.4. "danmark"s tilskud til fodpleje**

Konkurrencerådet har den 16. juni 1995 og 18. december 1996 behandlet en lignende problematik i forbindelse med "danmark"s retningslinjer ydelse af tilskud til fodpleje.

Problemet var i denne sammenhæng, at "danmark" alene ydede tilskud (erstatning) til fodbehandling, der var udført af statsautoriserede fodterapeuter eller af fodplejere, der var medlemmer af Sammenslutningen af Danske Fodplejere (SADF), mens der ikke kunne ydes tilskud til behandling, der var udført af fodplejere, der var medlemmer af andre organisationer, eller som ikke var medlem af en organisation.

Konkurrencerådet fandt, at dette var en usaglig opdeling af tilskudsberettiget og ikke-tilskudsberettiget fodbehandling ud fra den enkelte fodplejers faglige organisering, som medførte skadelige virkninger for konkurrencen mellem fodplejere i strid med den dagældende konkurrencelov § 11.

Den 20. august 1996 gav Konkurrenceankenævnet Konkurrencerådet medhold i, at tilskudsordningen medførte skadelige virkninger for konkurrencen mellem fodplejere. Konkurrenceankenævnet lagde vægt på "danmark"s tilskudsbestemmelser vedrørende fodplejebehandlinger indebærer, at de ikke-autoriserede fodplejere, der ikke er omfattet af tilskudsordningen, på usaglige vilkår må konkurrere med de ikke-autoriserede fodplejere, der i kraft af deres blotte medlemskab af SADP er omfattet af ordningen. Henset til tilskuddets størrelse måtte ankenævnet endvidere antage, at tilskudsordningen har en sådan betydning, at tilskudsordningen medfører skadelige virkninger for konkurrencen blandt de ikke-autoriserede fodplejere.

Herefter afholdt Konkurrencerådets sekretariat forhandlinger med "danmark" med henblik på at bringe disse skadelige virkninger til ophør.

"danmark" vedtog en ændring af selskabets erstatningsbetingelser, der indebar, at der herefter alene kunne ydes tilskud til fodbehandling udført af statsautoriserede fodterapeuter. Rådet tog denne ændring til efterretning <sup>4</sup>.

## **4. Vurdering**

"danmark" har en dominerende stilling på markedet for ydelse af tilskud (erstatning) til tandpleje. De er de eneste, der yder denne form for tilskud.

Konkurrenceloven § 11 indeholder et forbud mod, at en virksomhed misbruger en dominerende stilling på markedet.

Konkurrencerådet skal tage stilling til, om "danmark"s retningslinjer for tilskud til tandplejebehandling er misbrug af dominerende stilling, jf. konkurrenceloven § 11.

I følge "danmark"s retningslinjer gives der kun tilskud til tandplejebehandling, der foretages hos en tandlæge. Det er uden betydning for tilskuddet, om tandplejebehandlingen udføres af en uddannet tandlæge eller af en hos en tandlæge ansat tandplejer.

Retningslinjerne indebærer således, at der ikke gives tilskud til en tandplejebehandling udført hos en privatpraktiserende, autoriseret tandplejer.

### **4.1. Konkurrenceloven § 11, stk. 2, nr. 2**

Som eksempel på misbrug af dominerende stilling nævner § 11, stk. 2, nr. 2 begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne.

Forbrugernes umiddelbare skade består i, at de ikke kan få tilskud til en veldefineret ydelse (tandplejebehandling udført af en statsautoriseret tandplejer), medmindre de vælger det "rigtige" behandlingssted. Forbrugerne gives ikke den valgfrihed, der ville følge af, at tilskuddet fulgte med patienten uanset valg af behandlingssted.

Herved får statsautoriserede tandplejere vanskeligere ved at etablere sig med egne klinikker, der kan foretage tandplejebehandling i konkurrence med tandplejebehandling udført i en tandlægepraksis.

Det er en væsentlig forudsætning for at fremme konkurrencen og effektiviteten, at forskellige aktører på det samme marked kan udøve deres erhverv på lige vilkår, og at markedet ikke reguleres på en måde, som giver enkelte erhvervsgrupper en konkurrencemæssig fordel på bekostning af andre. I dette tilfælde har tandlægerne en konkurrencemæssig fordel i forhold til de privatpraktiserende tandplejere, idet tandlægens patienter som de eneste får tilskud til behandlingerne.

Alt andet lige må man gå ud fra, at patienter, der er medlemmer af "danmark", vil vælge at gå til en tandplejer, hvor behandlingen udløser tilskud fra "danmark", fremfor at gå til en tandplejer, hvor patienten skal betale hele regningen selv. Konkurrenceparameteret bliver herved tilskuddet og ikke pris og kvalitet på den ydelse, der leveres.

"danmark"s retningslinjer medfører derfor, at der vanskeligt kan opstå en konkurrence på tandplejerydelser hverken mellem selvstændigt praktiserende tandplejere eller mellem sådanne tandplejerpraksis og tandlæger.

Herved hæmmes en effektivitetsbestemt erhvervs- og strukturudvikling indenfor ydelsesområdet tandplejebehandling. "danmark"s retningslinjer bevirker herved en begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne.

#### **4.2. Konkurrenceloven § 11, stk. 2, nr. 3**

I forhold til konkurrenceloven § 11, stk. 2 nr. 3 nævnes som et andet eksempel anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen.

Hverken tandlægeklinikker eller privatpraktiserende tandplejere er handelspartnere med "danmark" i almindelig forstand. Men "danmark"s retningslinjer for ydelse af tilskud til behandlinger indebærer, som ovenfor nævnt, at privatpraktiserende tandplejere stilles ringere i konkurrencen om tandplejebehandling.

Medmindre det er en tandlæge, der udfører behandlingen, er det personer med samme kvalifikationer, der udfører den samme behandling.

"danmark"s retningslinjer har som konsekvens, at tilskud til identiske tandplejeydelser er afhængige af, hvem der udfører behandlingen. Herved udsættes de privatpraktiserende tandplejere for en konkurrencemæssig diskriminering.

#### **4.3. "danmark"s argumenter**

I breve af 10. og 13. november 1998 har advokat Tove Dahl for "danmark" anført en række argumenter for, at "danmark" ikke yder tilskud til tandpleje foretaget hos en selvstændig autoriseret tandplejer.

Advokaten anfører, at "danmark"s begrundelse herfor er, at erstatningerne er et supplement til den offentlige sygesikring. De privatpraktiserende tandplejere har ingen overenskomst med den offentlige sygesikring, hvorfor "danmark" ikke vil give tilskud til behandlingen. Baggrunden for, at "danmark" har valgt at udforme sine retningslinjer som supplement til tilskudene fra den offentlige

sygesikring, er navnlig de administrative fordele, der er forbundet hermed. Advokaten anfører, at der i overenskomsten med den offentlige sygesikring er etableret et kontrolapparat, der sikrer kontrol med tandlægens virksomhed m.v., således at de regninger, der udskrives af tandlægen, kan lægges uprøvet til grund ved erstatningsudmålingen, hvorved "danmark"s administrationsomkostninger kan holdes på et minimum, da der derved ikke kræves tandlægefaglig viden for beregning og udmåling af erstatning.

Advokaten anfører endvidere, at såfremt kredsen af behandlingssteder skulle udvides, ville det kræve, at "danmark" skulle tage stilling til, hvilke ydelser, der er erstatningsberettigede samt etablere en passende kontrol med, at regningerne fra de privatpraktiserende tandplejere bliver udskrevet i overensstemmelse med de således definerede ydelser. Advokaten bemærker, at det er "danmark"s vurdering, at de omkostninger, der er forbundet hermed, ikke står i rimeligt forhold til fordele, der måtte følge af, at der også kunne gives tilskud til tandpleje udført i privatpraktiserende tandplejeres regi, når samme behandling kan opnås hos enhver tandlæge.

Det anføres som et yderligere argument for at "danmark" alene giver tilskud til tandpleje foretaget på en tandlægeklinik, at det giver sikkerhed for kvaliteten i behandlingerne, at behandlingen udføres på en tandlæges ansvar.

Endvidere anføres, at det er "danmark"s politik, at medlemmerne (alle) skal have praktisk (geografisk) mulighed for at kunne benytte sig af ordningen. I dag er der tre privatpraktiserende tandplejere i Danmark, hvoraf de to praktiserer i Århus, hvorfor ikke alle medlemmer har praktisk mulighed for at benytte sig af ordningen.

Det anføres yderligere, at "danmark" ikke finder, at der er midler til at udvide "danmark"-dækningen til nye behandlingsformer.

#### **4.4. Dansk tandplejeforenings argumenter**

Advokat Mads Kofod for Dansk Tandplejeforening har ved brev af 12. november 1998 kommenteret "danmark"s synspunkter.

Advokat Mads Kofod anfører, at det ikke er korrekt, at det afgørende er, om en behandling er udført på tandlægens ansvar. Han understreger, at tandplejerne er underlagt nøjagtig det samme ansvar for de behandlinger tandplejerne udfører, jf. lov om tandplejere § 13. Samtidig påpeger han, at også klager over tandplejere kan indankes til Patientklagenævnet. Endelig fremhæver han, at også tandplejere kan uddelegere arbejde til klinikassistenter på samme måde, som tandlæger kan.

Hvad angår "danmark"s argument om tandlægefaglig viden, påpeger advokat Mads Kofod, at dette ikke er et spørgsmål om tandlægefaglig viden, men om tandplejerfaglig viden, og at såfremt tandplejeren konstaterer sygelige tilstande etc., skal der ske henvisning til en tandlæge.

#### **4.5. Konkurrencestyrelsens kommentarer**

Efter Konkurrencerådets praksis efter såvel den gamle som den nye konkurrencelov må det kræves, at en dominerende virksomheds forretningsbetingelser er saglige, objektive og konsekvent gennemført.

I den foreliggende sag yder "danmark" tilskud til tandplejebehandling, der foretages af en tandlæge eller af en autoriseret tandplejer, der er ansat hos en tandlæge, mens der ikke ydes tilskud til behandling udført af en selvstændig autoriseret tandplejer.

I sagen om "danmark"s tilskud til fodbehandling accepterede Konkurrencerådet, at et krav om, at behandleren skulle være statsautoriseret fodterapeut må anses for et sagligt og objektivt krav. Dette blev stadfæstet af Konkurrenceankenævnet.

Advokat Tove Dahl for "danmark" har ikke forholdt sig til, hvorvidt "danmark" har baseret sine retningslinjer for ydelse af tilskud på, at behandleren er autoriseret.

Konkurrencestyrelsen må finde, at en betingelse i "danmark"s retningslinier om, at tandplejeren skal være autoriseret ville være saglig og objektiv.

Det fremgår af "danmark"s retningslinjer for tilskud, at for andre ydelser end tandplejebehandling er tilskudskriteriet alene, at ydelsen skal være udført af en autoriseret behandler, det være sig af en autoriseret fodterapeut, en autoriseret klinisk tandtekniker, en autoriseret fysioterapeut, en autoriseret kiropraktor, en autoriseret optiker eller en autoriseret kontaklinseoptiker.

Kun ved tandplejebehandling er autorisationen ikke tilstrækkelig, idet "danmark"s retningslinjer indebærer det yderligere krav, at tandplejeren skal være ansat hos en tandlæge. "danmark"s retningslinier medfører derved en usaglig opdeling af tilskudsberettiget og ikke-tilskudsberettiget tandplejebehandling udfra den enkelte autoriserede tandplejers status som ansat eller selvstændig.

I brevet af 10. november 1998 har advokaten for "danmark" anført, at tilskuddene er supplement til den offentlige sygesikring. De selvstændige tandplejere har ingen overenskomst med den offentlige sygesikring, hvorfor "danmark" ikke vil give tilskud.

Hertil skal bemærkes, at "danmark" giver tilskud til andre behandlinger m.v., der ikke er omfattet af den offentlige sygesikring, bl. a. tandfyldninger m.v. uden offentligt tilskud, behandling af følsomme tandhalse inkl. konsultation. Desuden gives der tilskud til almindelig fodbehandling ydet af en statsautoriseret fodterapeut. Det bemærkes i denne forbindelse, at den offentlige sygesikring alene giver tilskud til fodbehandling af sukkersygepatienter, ortonyxibehandling og behandling af arvævspatienter efter strålebehandling. Endvidere giver "danmark" tilskud til briller uden at stille alderskrev, mens den offentlige sygesikring kun giver tilskud til briller til børn under 16 år. "danmark"s kriterium om at tilskud tilskud skal være supplement til den offentlige sygesikring er således ikke konsekvent gennemført.

Hvad angår "danmark"s argumenter om den etablerede kontrol og de sparede administrationsomkostninger skal bemærkes, at tandplejebehandling som nævnt er defineret og afgrænset i lov nr. 498 af 12. juni 1996 og Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 9 af 28. januar 1997. Der er således tale om behandlinger, der allerede er omfattet af og defineret i "danmark"s retningslinjer for tilskud til tandplejebehandling foretaget hos en tandlæge.

Hvad angår "danmark"s argument, om at det giver sikkerhed for kvaliteten i behandlingerne, at behandlingen udføres på en tandlæges ansvar, skal bemærkes, at det følger af autorisationsordningen, at enhver tandplejebehandling udøves under tandplejers

professionsansvar. Endvidere er tandplejerne undergivet tilsyn af Sundhedsstyrelsen efter lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. på samme måde, som tandlægerne er det.

Hvad angår "danmark"s argument om, at alle medlemmer skal have praktisk (geografisk) mulighed for at kunne benytte sig af ordningen, skal bemærkes, at en af grundene til, at der ikke er flere udbydere, jo netop er "danmark"s retningslinjer, der hæmmer mulighederne for at etablere selvstændige tandplejeklinikker, der er rentable.

"danmark" anfører endvidere, at der ikke er midler til at udvide "danmark"-dækningen til nye behandlingsformer. Hertil er at sige, at der ikke er tale om nye behandlingsformer, men derimod velkendte behandlingsformer, der allerede er tilskudsberettigede, hvis de udføres hos en tandlæge.

#### **4.6. Konklusion**

"danmark"s dominerende stilling på markedet for ydelse af tilskud (erstatning) til tandplejebehandling indebærer, at "danmark" er omfattet af konkurrenceloven § 11.

"danmark"s retningslinjer for ydelse af tilskud til tandplejebehandling er udtryk for misbrug af denne stilling på markedet, jf. konkurrenceloven § 11, stk. 1, jf. stk. 2 nr. 2 og 3.

Retningslinjerne har den virkning, at der opstår en forskelsbehandling af to erhvervsgrupper, der ikke er sagligt begrundet. Forskelsbehandlingen er medvirkende til, at der vanskeligt kan opstå en konkurrence på tandplejerydelser mellem selvstændigt praktiserende tandplejere og tandlæger.

Herved hæmmes en effektivitetsbestemt erhvervs- og strukturudvikling inden for ydelsesområdet tandplejebehandling. "danmark"s retningslinjer bevirker herved en begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne.

Selvom det er muligt for den offentlige sygesikring at forskelsbehandle disse to erhvervsgrupper, betyder det ikke, at det tillige er muligt for "danmark". I forhold til "danmark" har Konkurrencerådet kompetence til at gribe ind heroverfor og give påbud om, at "danmark" skal bringe misbruget til ophør.

Det indstilles, at der gives "danmark" påbud om, at de skal bringe den konstaterede overtrædelse til ophør, jf. konkurrenceloven § 11, stk. 3 og konkurrenceloven § 16, stk. 1, nr. 1.

Dette indebærer, at "danmark" skal ændre deres retningslinjer for ydelse af tilskud til tandpleje, således at et eventuelt tilskud til tandplejebehandling ikke må betinges af, om tandplejebehandlingen er udført hos en tandlæge eller af en privatpraktiserende tandplejer.

Dette kan ske ved, at retningslinjerne ændres fra: "For tandpleje ydet hos en praktiserende tandlæge i Danmark erstattes efter følgende takster:" til "For tandpleje ydet hos en praktiserende tandlæge eller en praktiserende autoriseret tandplejer i Danmark erstattes efter følgende takster:"

Ændringen skal træde i kraft så hurtigt som muligt under respekt af Finanstilsynets vejledende retningslinjer for accept ved ændring af forbrugerforsikring (passiv accept). Efter disse retningslinjer skal ændringer i dækningsomfanget varsles skriftligt med mindst den frist, der gælder

for opsigelse af forsikringen. Ændringen af erstatningsbetingelserne kan meddeles "danmark"s medlemmer i næste nummer af selskabets kvartalsvise publikation "d-nyt".

**Sygesikringen "Danmark" har den 18. december 1998 indbragt afgørelsen af Konkurrenceankenævnet.**

---

<SMALL>1 Bruttopræmierne, jf. bekendtgørelse om beregning af omsætning § 7.

2 Eller hvis man har en uddannelse fra udlandet ligestillet hermed.

3 Se hertil Dokumentation 1996-4 og 1997-1 og Konkurrencenyt 1997-3

4 Der er herved set bort fra, at den offentlige sygesikring tillige yder tilskud, da "danmark" ikke er i konkurrence med den offentlige sygesikring om ydelse af tilskud..</SMALL>